

drøftede gennem flere Møder dels i Fællesudvalget, dels i Underudvalget, viste det sig i Udvalgsmødet den 25de ds., at de Forhandlinger, der indtil da nærmest vare blevne førte mellem de to Tings Flertal, ikke kunde føre til noget Resultat. — Landsstingsflertallet erklærede vel, at det vilde forhandle om ethvert af de andre Spørgsmaal, der laa Tingene imellem — Selvangivelse for Formue dog undtagen — men kun naar der først var naaet Enighed om, at Indkomst- og Formuefattens Udbytte ikke maatte overstige 5 Mill. Kr., og saa meget mindre vilde man fravige dette Standpunkt, som der ikke fra Folketingsflertallets Side var kommen Antydning af, at det vilde gaa med til et mindre Beløb end de ca. 8¼ Mill. Kr., som Folketingets Forslag lød paa. — Og Folketingsflertallet erklærede, at det vel vilde forhandle om alle de mellem Tingene foreliggende Uoverensstemmelser, ogsaa om Indkomst- og Formuefattens Beløb, men det vilde ikke paa Forhaand binde sig til at sætte Indkomst- og Formuefattens Beløb ned til kun 5 Mill. Kr.

Begge Tings Flertal vare derfor enige om at erklære Forsøgene paa at opnaa Uoverenskomst for strandede.

Da ovennævnte Mindretal meget maatte beklage, om Skattelovsforhandlingerne atter i Nar skulde forblive resultatløse, og da det forekom Mindretallet, at Flertallets Stilling ikke udelukkede Muligheden for, at en Genoptagelse af Forhandlingerne paa et noget ændret Grundlag kunde føre til Uoverenskomst, stillede Mindretallet i Forbindelse med S. P. Sjørgensen (Gandløse) i det nævnte Udvalgsmøde ovenstaaende Mæglingforslag i det Haab derigennem at bane Vejen for en Forstaaelse mellem Tingene.

Til Mindretallets store Beklagelse bristede dette Haab imidlertid i Udvalgsmødet Dagen efter. Folketingsflertallets Ordfører sluttede sig vel paa sit Partis Vegne til Forslaget som et brugeligt Forhandlingsgrundlag. Men Landsstingsflertallets Ordfører erklærede, at Landsstingsflertallet ikke kunde antage Forslaget som Forhandlingsgrundlag, men fastholdt sin ovenfor angivne Stilling.

Og da Folketingsflertallets Tilslutning til Forslaget var betinget af, at det ogsaa tiltraadtes af Landsstingsflertallet, var enhver Mulighed for Opnaaelsen af et Resultat paa dette Grundlag følgelig udelukket.

Dermed maatte Forsøg paa i Nar at naa til et endeligt Resultat af Skattelovsforhandlingerne opgives; men for dog muligvis at faa noget Udbytte af Forhandlingerne og derigennem i nogen Maade bøde paa de store Sluffelser, som de strandede Forhandlinger ellers vilde fremkalde, henstillede Mindretallet i et senere Udvalgsmøde den Tante til Overvejelse, om man ikke skulde søge gennem en Dagsorden at faa Tingene til at fastslaa visse Principper for den fremtidige Forhandling om Skattereformen, f. Eks. 1) de nuværende Grundstatters Afskrivning, 2) Kompensation, dels gennem en Indkomst- og Formuefat i Uoverensstemme se med de af Folketinget i Nar vedtagne Regler og dels gennem en Værdifat paa fast Ejendom, 3) direkte Statstilskud til Kommunerne til Uetelse særlig af de mest bebyrdede Kommuners Stilling, og 4) Tiendens Afsløsning efter Principperne: Tvangsafsløsning, fuld Erstatning og et betydeligt Bidrag fra Statskassen.

Da denne Tante imidlertid ikke fandt tilstrækkelig Støtte i Udvalget, var der heller ikke noget at udrette ad denne Vej.

Under disse Omstændigheder finder Mindretallet ingen Anledning til at gøre nogen særlig Indstilling til Tingene, men idet vi til Forstaaelse af vor Stilling henviser til det af os under Forhandlingerne indtagne Standpunkt, slutte vi os til Venstreflertallets Indstilling om, at Forslagene vedtages i den Skikkelse, hvori de sidst vedtoges i Folketinget.

Et fjerde Mindretal (H. R. Hansen og Rottbøll) har i Underudvalget opstillet følgende Grundtræk for Udjævningen af Uoverensstemmelserne: